

стотиниць души огасихъ огнѣтъ и изгонихъ турцитѣ — които ся нахвърлихъ въ морето.

Но Хасанъ плавуци достигнъ до другитѣ тѣхни здрави гемии, напѣлни три голѣми варки съ войни и ся отправи пакъ кѣмъ руската гемия; покача ся втори пѣтъ по нея и начала да ся бие.

Грикъ, Орловъ и Спиритовъ, като видѣхъ че платната на гемията имъ ся запалихъ, и че дѣлгитѣ я карахъ кѣмъ брѣгътъ дѣто щеше да ся удари, хвърлятъ ся въ варкитѣ, като оставатъ Хасана, и отидохъ кѣмъ гемитѣ на Елфистона. Хасанъ, като остана самъ, врѣзъ гемията що гореше, съ единъ Алгериенски вѣренъ приятель и съ единъ Испаниолски робъ раненъ, хвърля робътъ въ морето — като ся хвърля и той подирѣ му, и като го подкрепяхъ той отъ една стѣрна и Алгеренътъ отъ друга — можяхъ съ себя си да спасятъ и него, като достигнахъ на конецъ до брѣгътъ отъ кѣмъ Азиятската стѣрна.

Дѣтъ гемии, които бѣхъ подъ единъ пламакъ, ся раздѣлихъ отъ вѣтърътъ. Руската гемия потѣва наскоро, коги турската я носяхъ водитѣ право кѣмъ срѣдата на Турската флота. Последнята тая да избѣгне, огнѣтъ дигнъ желѣзо и олови крайбрѣжието на Иония, забиколи на лѣво мисѣтъ и ся вмѣкна въ тѣснийтъ заливъ на Чешме.

Русцитѣ, които бѣхъ на далеко отъ брѣгътъ да не би да ги докачи огнѣтъ, ся обрадвахъ за това оттегляване — и отидохъ тѣ хвърлихъ желѣзо тамъ дѣто по напѣдъ бѣхъ турскитѣ гемии.

Орловъ и Елфистонъ дадохъ врѣме на капитанъ паша да ся нареди и настани гемитѣ въ дѣното на валчестийтъ заливъ, подъ топовѣтъ на Чешменската крѣпость.

Шестъ-десетъ турски гемии едвамъ имахъ нуждното пространство да ся смѣтатъ въ едно пристанище безъ защита. Орловъ напѣлни три брандера съ баруть и съ различни горими нѣща и ги остави на произволението на морскитѣ вѣтѣръ, който духаше